Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

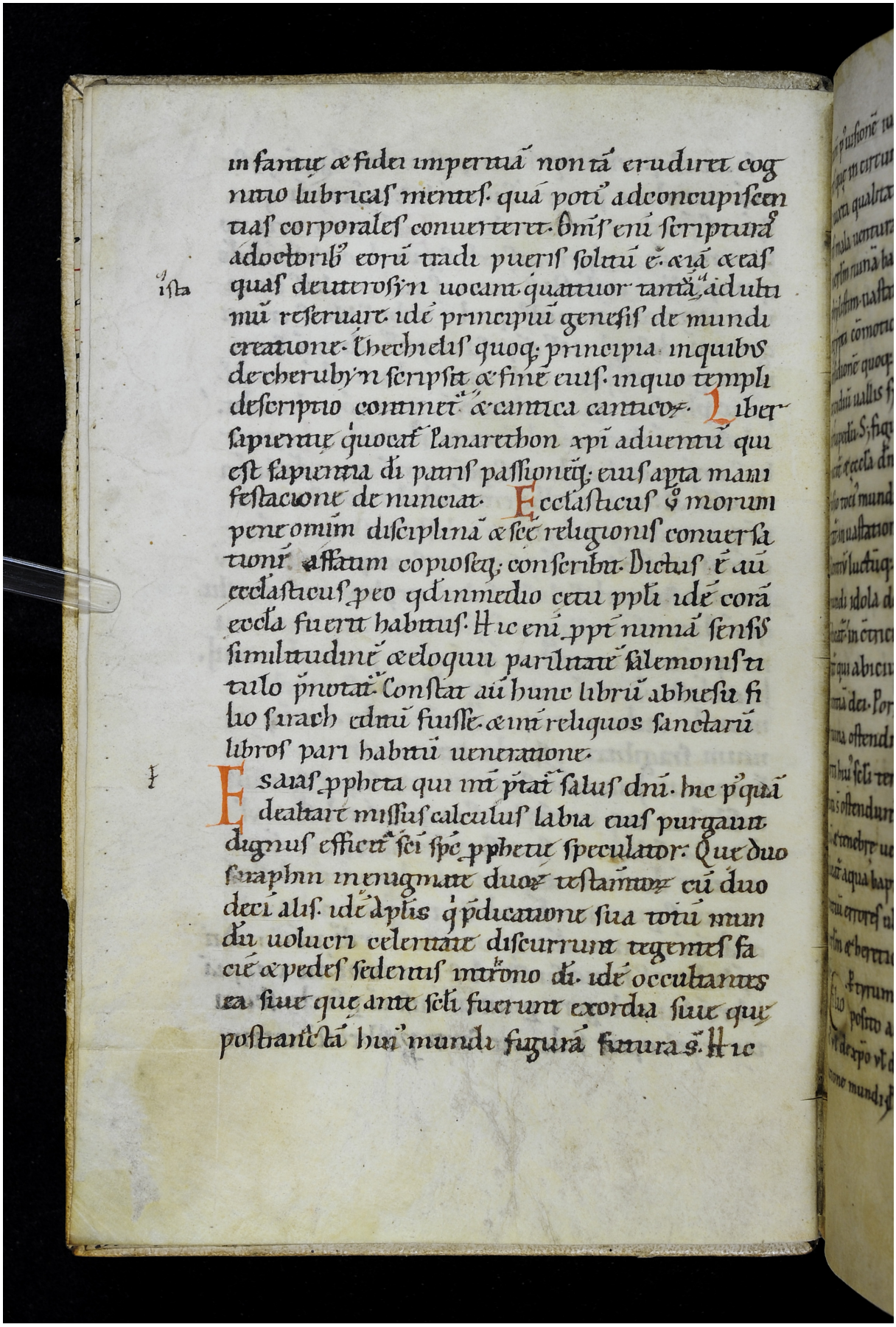

in fantuc æ fidei imperuiã non tã eruditet cog
nitio lubricas mentes. quã poti adconcupiscen
tias corporales conuertere. bñs enĩ scripturã
ádoctoribꝰ eorũ tradi pueris solitũ ẽ. æiã ætas
quas deuteros'n uocant quattuor tantã, adubi
mũ reseruare. idé principiũ genesis de mundi
creatione. Ezechielꝰ quoq; principia inquibꝰ
de cherubyn scripsit æ fine eiusdem quo templi
descriptio continet. æ cantica canticoꝝ. Liber
sapientie quocat' Panaretbon xpi aduentũ qui
est sapientia di patris passionisq; eius apta mani
festatione denunciat. Ecclasticus q̃ morum
penetomim disciplinã æ sce religionis conuersa
tionis affatum copiosiq; conscribit. Dictus ẽ aũ
ecclasticus peo qd inmedio cetu ppli idé cora
ecclia fuerit habitus. Hic enĩ ppter numiã sensꝰ
similitudinẽ æloquii paritatẽ salemonis ti
tulo pnotat. Constat aũ hunc librũ abbiesu fi
lio sirach editũ fuisse. æmé reliquos sanctarũ
libros pari habitũ uenerationẽ.

Esaias ppheta qui mi ptat salus dñi. hic p̃ quã
dealtare missus calculus labia eius purgauit
dignus efficit sci spũ ppheti speculator. Que duo
seraphin in enigmate duoꝝ testamentoꝝ cũ duo
decim alis. idé aplis q̃ p̃dicatione sua totũ mun
dũ uoluere celeritate discurrunt tegentes fa
cié æ pedes sedentis in throno di. idé occultantes
ea siue que ante scli fuerunt exordia siue que
postanticta huius mundi figurã futura s. Hic